

[Lone Møller]

forhandle med ministeren om at gennemføre en uddannelsespolitik, der tager højde for udviklingen i 1990'erne.

Eva Møller (KF):

Jeg er da glad for den socialdemokratiske ordførers sidste bemærkninger om, at man er åben over for forhandlinger og gerne vil tage en drøftelse, som tager sit udgangspunkt i, at vi skal skabe en god uddannelse for de unge også i 1990'erne. Det er også Det Konservative Folkepartis synspunkt; det skal vi på dette område som på alle andre områder.

Men jeg kan i lyset af dette undre mig over en række af de bemærkninger, som fru Lone Møller fremførte, for når man taler om spørgsmålet om ministerbeføjelser – nu skal jeg indrømme, at jeg har ikke siddet og talt op, men jeg stoler gerne på, at der er 36 – så vil jeg gerne sige, at gymnasieloven jo altid har været udformet på den måde, at man stort set bemyndigede ministeren til at gøre det hele. Sådan var det, da undervisningsministeren var Socialdemokrat, og sådan er det nu.

Med den gymnasireform, vi gennemførte for et par år siden, fjernede vi faktisk nogle af ministerbeføjelserne og satte en del af det ind i lovteksten. Derfor er vi sådan set åbne over for, at man fjerner nogle af bemyndigelserne. Men jeg kunne godt ønske den åbenhed fra Socialdemokratiets side, at man ville vise vore ministre den samme velvilje, som vi i årtier har vist socialdemokratiske undervisningsministre. Det ville klæde Socialdemokratiet.

Jeg undrer mig også over bemærkningerne om måden at styre gymnasieskolerne på, selv om jeg dog også i de seneste udtalelser bemærkede nogle positive ting om det fra fru Lone Møllers side, idet vi jo på dette felt stort set – med de ændringer, der nødvendigvis følger af, at folkeskolen og gymnasiet er en smule forskellige – har kopieret det, vi var enige om, da vi lavede forlig om folkeskolen, og det troede jeg egentlig var et forlig, som også Socialdemokratiet stod ved og var glade for. Men jeg kan ligesom forstå nu, at sådan er det ikke.

For Det Konservative Folkeparti gælder det naturligvis, at når vi har fundet en måde, som vi mener det er rigtigt at styre én skoleform på, så kan vi også godt anvende den samme styrelsesmodel på andre skoleformer. Vi er helt trygge ved, at der nu skal indføres skolebestyrelser, og

vi ser meget gerne den åbenhed, der lægges op til over for det omgivende samfund, bl.a. fordi en gymnasieuddannelse jo ikke i dag, som det var tidligere, udelukkende er adgangsgivende til længere, videregående uddannelser, men også til en lang række erhvervsuddannelser. Derfor synes vi, det er vigtigt, at man forankrer også gymnasiebestyrelserne i det lokale samfund.

Jeg skal i øvrigt sige, hvilket vel næsten også er fremgået af det, jeg har sagt, at Det Konservative Folkeparti kan støtte det foreliggende forslag. Vi finder, at det stort set er en ajourføring og modernisering af gældende love.

Det er for os utrolig væsentligt, at man fastholder gymnasiet på et højt niveau med såvel studieforberedelse som almindelse. Vi har tidligere haft statsskolerne, som kunne være den skoleform, som sikrede dette ensartede, høje niveau ud over hele landet. Da vi nedlagde statsskolerne, fik vi Det Pædagogiske Råd i stedet for, og vi troede, at Det Pædagogiske Råd på alle måder kunne sikre det ensartede høje niveau. Nu har en sag fra i sommer vist, at sådan var det ikke. Derfor tilslutter vi os med glæde de bestemmelser, der nu er kommet ind i § 15. Vi mener ikke, at der er nogen ændring i forhold til det, vi troede var retstilstanden efter statsskolernes nedlæggelse.

Jeg skal endelig afsluttende sige, at der under de generelle bemærkninger, punkt 5, står, at der skal ændres på en lang række bekendtgørelser og bestemmelser af forskellig art. Dertil vil jeg gerne sige, at vi naturligvis er åbne over for at ændre på de nødvendige følgebekendtgørelser, men det er stadig væk for Det Konservative Folkeparti væsentligt, at gymnasiet er ensartet. Derfor er det begrænset, hvor store åbninger vi vil lægge op til, når man ændrer i disse bekendtgørelser.

Aage Frandsen (SF):

Indledningsvis vil jeg gerne sige, at vi er glade ved, at ministeren har ændret forslaget i forhold til det oprindelige udspil med hensyn til det statslige taxametertilskud. Vi er tilhængere af, at man bruger bloktilskudsmodellen – eller taxametertilskudsmodellen, hvor forskellige kriterier kan indgå – men det, vi specielt var imod i det oprindelige udspil, var, at det var staten, der skulle regulere. I en tid, hvor vi taler om decentralisering og at flytte tingene ud, syntes vi, at denne tanke faldt meget dårligt i tråd.